

גידול בקר ללא מגע יד אדם

עבדתי בתכנון חווה באוסטרליה. חוות בקר ליברינגה שמה ועליה כבר סופר במקום אחר. חזרתי מאוסטרליה והזמנתי את בן דודי אמנון לסייעור מוחות פרטי אני והוא. אני הבאתי משם צרכים ובעיות והא הציע כוונתי פתרון. כך למשל בחווה המשתרעת על 500 אלף הקטאר (חמישה מיליון דונם או 5000 קמ"ר) משהו כמו רבע שטחה של ישראל פזורות כחמישים בארות (בורות בשפתם) בכל באר משאבה המעלה בכח הרוח את המים שבמעמקי האדמה אל השוקת. לשם באים בני הבקר הצמאים ושותים ושותים. אם משהו בבאר יתקלקל ולא יתוקן בזמן, בני הבקר ימותו. בקיצור את הבאר צריך לתקן אבל איך יודעים איזה באר? כדי לדעת נוסע עובד ברחבי החווה ברכב 4X4 במשך כל ימות השנה מבאר לבאר כדי לראות מה השתנה ולמצוא את מה שהשתבש. באוסטרליה שכר העבודה גבוה ובצפון על אחת כמה וכמה ועובד שכל תפקידו לראות בארות, זה הרבה שם. זה היה צורך אחד שהבאתי משם. צורך אחר הוא כינוס הבקר (ה-Mastering בלשונם). בכדי לאכול את העשב במרעה הבקר לא צריך להשגחת בני האדם ובימים כתיקונם דרוש בחווה מספר קטן של עובדים בדרך כלל מנהל ופועל אחד או שניים אשר נוסעים ברחבי החווה ומתקנים גדרות, בארות ומתקנים אחרים. פעם בשנה מכנסים את הבקר. מכנסים בכדי לגמול את הקטנים (כלומר להפרידם מאימותיהם) ולזהות ולהפריד משאר העדר את אלו שהגיעו לפירקם ומיועדים לשווק. בנוסף לאלה זו הזדמנות לטפל בבקר לחסן חיסונים להלחם בטפילים ובאוסטרליה ראיתי גם עיקור מבכורות. את כל אלה עושה קבוצה של כ-20 אנשים רכובים על סוסים העוברים מחוה לחווה ומכנסים את הבקר בקבלנות. ויש חוואים שעושים זאת באמצעות הליקופטרים אבל זה כבר סיפור אחר. אנחנו, אמנון ואני הצענו טכנולוגיה של בקר בניהול עצמי (Self management of cattle) וזה דברה: לכל בן בקר יוצמד שבב אשר יזהה אותו (אותה) בשם או מספר. שאלתי כמה עולה שבב כזה ומה גודלו ואמנון אמר כיום גדול ויקר ויהיה צורך לתלות אותו על הצוואר אבל מחר כאשר ייצרו שבבים כאלה בכמויות גדולות השבב יקטן והמחיר מצער. זה נשמע לי נכון אבל מתי יבוא מחר. זה היה ב-1987 כבר בשנת 2000 התקינו בירושלים שבב כזה לכל כלב. נחזור לעניינינו. בכל בן בקר יותקן שבב מזהה. ליד השוקת יוקמו גדרות ולהן שערים. בכל שער יותקן משקל ואמצעי חישה אחרים. אחד מהם יוכל לזהות את הפרה או העגל על פי השבב והאחרים יזהו משקל מין הריונות ומחלות. בשער יותקן מחשב אשר יוכל להכיל את התיק של כל בן בקר ולחשב למשל את גילו או את תוספת המשקל ועל פי אלה למיין את הבקר לסוגים הדרושים. וכך באמצעות מערכת שערים וגדרות אשר יפתחו ויסגרו בשליטת המחשב יכנס הבקר וימוין. איך אתם שואלים? כמו החושן שבמישכן. בתוך הגדרות יהיו מזון ומים בכמות ובאיכות טובים ממה שבחוץ ולכן לבקר יהיה אינטרס להכנס. בשער הראשון ילכדו הקטנים וזו תהיה הגמילה, בשני האמהות המיועדות לרבייה, בשלישי העגלים המיועדים למכירה וכן הלאה וכן הלאה. איך ידעו

הסנסורים את כל הדברים? הם ידעו כי אני ידעתי מן המחקר הנעשה אצלנו בוולקני שיש לנו אפשרות לחוש את המין את המשקל את הדרישה ואחדות מן המחלות. (על כך בסיפור אחר).

זה היה בסוף שנות השמונים. כיום יש שבב בכל כלב וחלק מן התוכנית הזאת מוגשמת בעדרי הבקר לחלב בישראל. לא מזמן קראתי שישראל מוכרת לסין ידע בגידול בקר לחלב והלז של הידע הזה הוא חישה ומחשב.

לא מאיתנו זה בא להם, אבל אנחנו בשיחה של אחר הצהריים בחדר הקטן חזינו את כל אלה עשרים שנה מוקדם יותר.